

LÁTHATATLAN KÉPEK TÁRA

Ariel 5 monológja a müncheni
Alte Pinakothek lépcsőházában

1.
nem bírtam már azt a rengeteg sok
festett malasztot csupa vér csupa
hús csupa ágyék kardcsörtetés és
pedert bajusz a kínos műhalálban
nincs se varázs se varázsló inkább
kiszöktem a huzatos lépcsőházba
repkedni a láthatatlan képek közé

2.
az ablakokon túl nincsen másik
világ
kép és semmi nyílik egymásba
verdesek
láthatatlan síkok közé zártan

3.

hová vezet a sehová
vezető lépcső házába
nyíló beláthatatlan
tér inkább bújjok el
a villanyos fáklyák
egyenletes égésébe

4.
 legszívesebben a lépcsőházban
 várakozom játszi huzat repít fel
 felé a falak mentén sötét szellőző
 nyílás vár majd ott béméskodom
 Hajnallal röpködök Déllel várok
 Alkonnyal és együtt zuhanok le
 Éjszakával láthatatlan képek felé

5.
 ott rejtőzhet a fából készített vaskos
 ajtó mögött csak az a dermesztő réz
 kilincs könnyen válik szörnyűséges
 arccá vigyorog bele a képembe és
 csak dűnnyögi motyogja rikácsolja
 bolond... bolond... bolond... merre
 vagy hol vagy hol talállak én bájos
 szeretett és elbűvölő Serpentinám

